

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 6. dubna 2017 v trestní věci odsouzeného [REDAKCE]-nar. [REDAKCE] o stížnosti **obhájkyň Mgr. Markéty Zázvorkové Malé**, advokátky se sídlem Most, J. Průchy 1915, proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 30. 1. 2017 č. j. 1 T 138/2016-209 **t a k t o :**

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. se stížnost **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením Okresní soud v Mostě přiznal podle § 151 odst. 3 tr. ř. ustanovené obhájkyň Mgr. Markétě Zázvorkové Malé odměnu a náhradu hotových výdajů v celkové částce 7.260 Kč. Současně zamítl její návrh na přiznání odměny a náhrady hotových výdajů v částce 5.808 Kč.

Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud tím, že proti odsouzenému [REDAKCE]-bylo vedeno trestní řízení pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. zákoníku s maximální horní sazbou trestu odnětí svobody v trvání tří let. V tomto řízení mu byla ustanovena shora uvedená obhájkyň, která v souladu s ustanovením § 151 odst. 3 tr. ř. včas a řádně navrhla, aby jí byla za realizovanou obhajobu přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 13.068 Kč za následující úkony právní služby: 1) 12. 9. 2016 – příprava a převzetí obhajoby – 2.400 Kč, 2) 12. 10. 2016 – prostudování spisu – 2.400 Kč, 3) 3. 11. 2016 – vazební zasedání – 2.400 Kč, 4) 2. 12. 2016 – hlavní líčení – 2.400 Kč. Ke každému ze shora uvedených úkonů potom požadovala režijní paušál á 300 Kč, celkem tedy 1.200 Kč. Dále žádala DPH ve výši 2.268 Kč (vypočítanou jako 21 % ze základu daně 10.800 Kč).

Okresní soud zcela nevyhověl návrhu obhájkyň, výslednou částku proto paušálně nepřevzal do výroku tohoto usnesení, ale provedl korekci. Obhájkyň přiznal mimosmluvní odměnu za shora uvedené úkony v souladu s ustanovením § 10 odst. 3 písm. c), § 7, § 12 odst. 5 a § 12a odst. 1, § 11 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/96 Sb. ve znění vyhlášky č. 486/2012 Sb., advokátní tarif.

Z návrhu obhájkyne na přiznání mimosmluvní odměny a náhrady hotových výdajů není zřejmé, z jakého důvodu požaduje přiznání mimosmluvní odměny za každý úkon ve výši 2.400 Kč. Obhájkyne svůj návrh žádným způsobem neodůvodnila, nárok neopřela o žádné ustanovení advokátního tarifu. Pouze uvedla: „Úctováno dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. Advokátní tarif.“ Obhájkyne tak zřejmě aplikovala ustanovení § 12 odst. 3 advokátního tarifu, a to pravděpodobně z důvodu, že dne 9. 9. 2016 došlo usnesením policejního orgánu v přípravném řízení ke spojení věcí podle § 20 tr. ř. Okresní soud se proto, pokud jde o navýšení částky za každý úkon na 2.400 Kč, neztotožnil s názorem obhájkyne a neaplikoval ustanovení § 12 odst. 3 advokátního tarifu, ale ustanovení § 12 odst. 5 advokátního tarifu. Je totiž zcela nepochybné, že v tomto posuzovaném případě se jednalo o obhajobu pro trestné činy spáchané v souběhu. Zdejší soud opakovaně setrvává u názoru, že ustanovení § 12 odst. 5 advokátního tarifu má aplikační přednost, neboť se jedná o ustanovení speciální před obecným ustanovením § 12 odst. 3 advokátního tarifu. Tato skutečnost vyplývá i ze systematiky ustanovení § 12, když obvykle nejdříve bývají v právní normě obsažena obecná ustanovení a poté ustanovení speciální, jako je tomu i v tomto případě. Zákodárce v ustanovení § 12 odst. 5 advokátního tarifu nekonkretizuje, o jaký souběh se má jednat (zda jednočinný či vícečinný). Je tak důvodné uzavřít, že předmětné ustanovení se aplikuje na všechny případy souběhu a nelze použít extenzivní výklad, který by připouštěl aplikaci § 12 odst. 3 advokátního tarifu při vícečinném souběhu. Soud v daném případě vychází rovněž z judikatury, konkrétně z usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 11. 2009 sp. zn. 50 To 514/2009 a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 8. 2015 č. j. 5 To 312/2015-408. Z těchto důvodů tak okresní soud postupoval dle zásady *lex specialis derogat legi generali* a přiznal obhájce mimosmluvní odměnu za každý jeden úkon pouze ve výši 1.200 Kč, když tato vychází z ustanovení § 10 odst. 3 písm. b), § 12a odst. 1, § 12 odst. 5 a § 7 advokátního tarifu. Naopak jednotlivé úkony provedené obhájce nebyly korigovány, neboť z obsahu spisu je nepochybné, že všechny úkony uvedené v návrhu na přiznání mimosmluvní odměny skutečně vykonala. Soud tak přiznal mimosmluvní odměnu za všechny jí provedené úkony, neboť mají oporu v ustanovení § 11 odst. 1 (úkony shora: ad 1 – písm. b), ad 2 – písm. f), ad 3 a 4 – písm. g)). Ke každému z provedených úkonů pak náleží obhájce náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu v částce 300 Kč. DPH pak okresní soud stanovil ve výši 21% ze základu daně 6.000 Kč, tj. 1.260 Kč.

Proti tomuto usnesení podala obhájkyne po jeho doručení stížnost.

V odůvodnění včas podané stížnosti uvedla, že s názorem okresního soudu nesouhlasí. V této věci bylo trestní stíhání vedeno pod dvěma samostatnými spisovými značkami, teprve později došlo ke spojení věci usnesením policejního oránu ze dne 9. 9. 2016. Na daný případ tak dle ní zcela zjevně dopadá ustanovení § 12 odst. 3 advokátního tarifu.

Závěrem proto navrhla, aby krajský soud napadené usnesení ve výroku pod bodem II. zrušil a poté sám rozhodl tak, že se jí přiznává odměna a náhrada hotových výdajů v částce 5.808 Kč.

Při rozhodování o stížnosti přezkoumal krajský soud správnost výroku napadeného usnesení a řízení předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že stížnost obhájkyň není důvodná.

V daném případě měl okresní soud splněny všechny podmínky pro rozhodnutí podle § 151 odst. 3 tr. ř., tj. o odměně a náhradě hotových výdajů ustanovené obhájkyň Mgr. Markéty Zázvorkové Malé, neboť její povinnost obhajovat odsouzeného [REDAKCE] skončila dnem 2. 12. 2016, kdy nabyl právní moci rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne 2. 12. 2016 č. j. 1 T 138/2016-194. Návrh uplatnila v zákonné lhůtě podáním došlým okresnímu soudu dne 23. 1. 2017 a také jej náležitě specifikovala.

Je nesporné, že obhájkyň má vůči státu nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů a okresní soud správně rozhodoval podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., podle níž stanovil i výši částek náležející za jednotlivé úkony a paušální náhradu hotových výdajů. Nic nelze vytknout postupu okresního soudu, pokud aplikoval ustanovení § 12 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a nikoli ustanovení § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., přičemž krajský soud v tomto směru pro stručnost odkazuje zcela na výstižné odůvodnění napadeného usnesení, se kterým se zcela ztotožňuje.

Vzhledem k tomu, že krajský soud neshledal podanou stížnost ustanovené obhájkyň důvodnou, byla tato podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** stížnost přípustná.

V Ústí nad Labem dne 6. dubna 2017

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Poláčková

Mgr. Radek Šnajdr v. r.
předseda senátu